

de skridt, der skal til for at sikre høj beskæftigelse, også i fremtiden.

Det første skridt er at sikre, at bankerne fortsat kan låne ud til sunde projekter. Vi forhandler i disse dage om en kredittpakke. Målet er at få lovgivningen på plads i denne måned. Når den opgave er løst, vil vi se på, om der er behov for at stimulere økonomien yderligere. Vi har som bekendt allerede lempet den økonomiske politik i 2009, og vi er klar til at tage yderligere skridt, hvis det er nødvendigt. F.eks. kan det blive nødvendigt at fremrykke offentlige investeringer.

Regeringen har planlagt betydelige velfærdsinvesteringer i de kommende år – i sygehuse, skoler, børnehaver og ældreboliger. Vi har fremlagt en plan med betydelige investeringer i infrastruktur. Endelig skal vi til foråret forhandle om kommunernes økonomi for 2010. På alle disse punkter er der mulighed for at fremrykke investeringer, hvis der er behov for det. Men det er også vigtigt at slå fast, at det er helt afgørende, at vi er omhyggelige med at finde det rigtige omfang og det rigtige tidspunkt – et forkert indgreb vil gøre mere skade end gavn.

Så vil vi tage fat på forhandlingerne om en skattereform. Også her er der muligheder for at stimulere økonomien. En skattereform skal selvfølgelig være finansieret, men den kan til en start være underfinansieret, mod at vi tager pengene hjem, når konjunkturerne går op igen.

Det er sådan, at Skattekommissionen kommer med sit reformudspil i starten af februar. Derefter vil regeringen udarbejde et oplæg til forhandlinger med partierne. Siget er at afslutte forhandlingerne inden sommer, så reformen kan træde i kraft den 1. januar 2010.

Regeringen vil også lancere et udspil om grøn vækst. Udspillet vil indeholde en bedre beskyttelse af naturen. Vi vil udlægge større områder til natur, og vi vil give landbruget grønne udviklingsmuligheder. Grøn vækst er en del af en bredere indsats, en offensiv grøn indsats, som vil bidrage til at skabe job og vækst og dermed modvirke finanskrisen.

Her i foråret har vi desuden vigtige sundhedspolitiske udspil på dagsordenen: for det første en plan for nye, topmoderne sygehuse, for det andet Forebyggelseskommissionens forslag til et sundere Danmark.

Vi skal også have indgået et forlig om forsvaret. Det er ikke mindst vigtigt set i lyset af Danmarks store internationale engagement.

Endelig skal vi – som alle ved – være værter for FN's klimakonference i december i år. Også

her udviser vi globalt lederskab. Allerede i foråret vil der være en række arrangementer, der bygger op til klimakonferencen.

Så vi står altså over for et særdeles arbejdskrævende og udfordrende år.

Kl. 13:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til statsministeren.

Til statsministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Frank Aaen (EL)
 Rasmus Prehn (S)
 Jens Peter Verner (S)
 Margrethe Vestager (RV)
 Flemming Møller Mortensen (S)
 Morten Messerschmidt (DF)
 Jeppe Kofod (S)
 Ida Auken (SF)
 Mette Gjerskov (S)

Er der flere, der ønsker at melde sig som spørger? Da vi kun har 55 minutter til rådighed, er det ikke sikkert, vi når alle spørger, men vi gør, hvad vi kan for at tilfredsstille alle her.

Den første spørger er hr. Frank Aaen.

Kl. 13:06

Spm. nr. US 43

Frank Aaen (EL):

Tak. Statsministeren startede med den finansielle krise, og lad os så begynde dér i spørgerunden. I valgkampen var der meget tale om, at de lavtlønnede kvinder, de lavtlønnede inden for velfærden skulle have et lønloft. Det var der så ikke råd til. Der var meget tale om, at vi skulle sørge for, at der var ordentlige skoler, ordentlige toiletforhold, ordentlige vinduer og i det hele taget renovering af mange offentlige bygninger. Det var der så heller ikke råd til. I kommunerne skulle der være mere velfærd, var løfterne i valgkampen. Det var der så heller ikke råd til. Kommunerne har gennemført store besparelser.

Men den samme dag, som bankerne meddelte, at de nok havde brug for flere penge, var der 100 mia. kr. Lige pludselig var der ud af den blå luft 100 mia. kr. til banker – banker, som har tjent enorme milliardbeløb gennem de sidste 10 år, som har udbetalt enorme lønninger til deres direktører og ledelser, som har betalt enorme beløb til deres aktionærer, og som har fået skattelettelse og har haft meget stor gavn af de skattelettelse, som regeringen har gennemført. Så er mit spørgsmål bare: Hvorfor prioriterer regeringen på den måde? Og hvordan sørger man for,